

A Fővárosi Ítéltábla dr. Süle Péter ügyvéd (címe.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes, a Simonváros Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Simonváros Péter) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes, dr. Váczi Árpád ügyvéd (címe.) által képviselt III.rendű alperes neve (lakóhely: III.rendű alperes címe., tartózkodási hely: III.rendű alperes tartózkodási címe.) III. rendű alperes, a személyesen eljáró IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperes, dr. V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperes és VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. március 29. napján kelt 22.P.20.215/2015/78. számú ítélete ellen a felperes részéről 80. sorszám alatt előterjesztett és 82. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes által a II. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét 30.000 (harmincezer) forint+áfa, a III. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét 321.300 (háromszázhuszonegyezer-háromszáz) forintra mérsékli.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 5.000 (ötezer) forint állam által előlegezett tanúdíjat.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 5.000 (ötezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 72.000 (hetvenkétezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és alperesek tulajdonostársak egy társasházi lakóparkban. Az I., II., III., V. és VI. rendű alperesek 2012. december 3-i keltezésű iratukkal kérték a IV. rendű alperes közös képviselőtől közgyűlés összehívását. A levél tartalmazta a javasolt napirendi pontokat is. A IV. rendű alperes a közgyűlést összehívta és mellékelte az elsőfokú ítéletben ismertetett közgyűlési meghívóhoz, és előterjesztésekhez a felperesnek a 2012. október 20-

án kelt „Tisztelt Tulajdonosok” címzéssel ellátott levelét is, amelyben egyebek mellett a felperes az előterjesztésekben szereplő, személyével kapcsolatos kérdésekben adta elő az álláspontját.

A felperes végleges pontosított keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 84. § (1) bekezdés d) pontja alapján kérte kötelezni az alpereseket a társasházi tulajdonosi közösség tagjaiként arra, hogy kezdeményezzék adatkezelési szabályzat elkészítését és a társasház közgyűlése elé terjesztését (a).

Kérte annak megállapítását is miszerint az I-III. rendű, illetve az V. és VI. rendű alperesek a 2012. december 3-án kelt, a szám alatti társasház közgyűlés összehívása iránti kérelmükben, illetve az I-VI. rendű alperesek a 2013. január 8., január 18., illetve február 4. napján kelt, a fenti társasház közgyűléseire szóló meghívókban, előterjesztésekben, illetve azok mellékleteiben foglalt valótlan tényállításokkal, híreszteléssel, illetve valós tények hamis színben történt feltüntetésével megsértették mind a Ptk. 78. § (1), (2) bekezdéseiben foglalt jóhírnév védelméhez fűződő jogait, mind pedig az egyenlő bánásmódhoz, a véleménynyilvánítás szabadságához, a becsülethez fűződő jogait (b).

Kérte továbbá, hogy állapítsa meg a bíróság, miszerint az alperesek mindhárom meghívó és az előterjesztések kezdeményezőiként és szerkesztőiként jogosulatlan adatkezelésükkel, illetve a jogszerű tájékoztatásra vonatkozó szabályok megsértésével megsértették az adatkezeléshez fűződő személyiségi jogait, amikor előzetes hozzájárulása nélkül jogosulatlanul a felperest kiemelten nevesítve szövegeztek és tettek közzé előterjesztéseket a 2012. december 3. napjával kelt, a 2013. január 8-án kelt, valamint a 2013. február 4. napjával kelt közgyűlési meghívókban és előterjesztésekben (c).

A felperes kérte annak megállapítását, hogy az alperesek a Ptk. 81. § (1) bekezdés, 83. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakat megsértve, jogosulatlanul tették közzé az általa nem a közgyűlés előkészítése kapcsán történő közzététel szándékával írt levelet a 2012. december 3. napjával, a 2013. január 8. napjával és a január 18. napjával kelt, valamint a 2013. február 4. napjával kelt közgyűlési meghívókban és előterjesztésekben, ezzel megsértették a levéltitokhoz fűződő jogait (d).

Kérte a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontban rögzítettek szerint elégtétel adására kötelezni az alpereseket akként, tegyék közzé a társasház hirdetőfalán, valamint minden egyes társasházi tulajdonostársnak küldjék meg térítvevényesen megküldött postai levélben és elektronikus levélben az alábbi tartalmú nyilatkozatot: „Alulírottak elismerjük, hogy jogsértő módon tettük közzé a 2012. december 3. napjával, a 2013. január 8. napjával, a 2013. január 18. napjával kelt, valamint a 2013. február 4. napjával kelt közgyűlési meghívókban és előterjesztésekben olyan tartalmú nyilatkozatot, amelyből a társasháznak minden lakója számára az a következtetés vonható le, mintha kizárólag felperes neve végzett volna el a társasházban kertrész leválasztást, ezen magatartásunkért pedig elnézést kérünk” (e).

Kérte továbbá a felperes, kötelezze a bíróság az alpereseket arra, hogy tegyék közzé a társasház hirdetőfalán, valamint küldjék meg minden egyes társasházi tulajdonosnak térítvevényesen megküldött postai levélben és elektronikus levélben az alábbi nyilatkozatot: „Alulírottak elismerjük, hogy jogsértő módon tettük közzé 2012. december 3. napjával, a 2013. január 8. napjával, a 2013. január 18. napjával, valamint a 2013. február 4. napjával kelt közgyűlési meghívókban és az előterjesztésekben olyan tartalmú nyilatkozatot, melyek tartalma alapján az abban foglalt valótlan tényállításokkal megsértettük felperes neve jóhírnév védelméhez fűződő jogait, felperes neve személyére vonatkozó, személyét sértő, valótlan tények állításával, híresztelésével, illetve való tény hamis színben feltüntetésével, ezért a felperes nevenak okozott erkölcsi kárért ezúton bocsánatot kérnek” (f).

A felperes kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, kötelezze az alpereseket arra, hogy hagyjanak fel azon jogsértő magatartásukkal, miszerint a közgyűlési meghívóhoz olyan előterjesztést csatolnak, amely személyes adatokat, vagy magánlevelezést

tartalmaz (g).

Kérte továbbá a felperes az alpereseknek a kötelezést arra, hogy „helyreállítva a jogsértést megelőző állapotot a jogsértő részéről és költségén”, az általuk jogsértő módon, közgyűlési felhatalmazás nélkül épített kerítést saját költségükön bontsák le, ezzel helyreállítva az eredeti állapotot (h).

Egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos kereseteiben (i) a felperes annak megállapítását is kérte, hogy az alperesek megsértették a Ptk. 76. §-ában rögzített egyenlő bánásmód követelményét, amikor csak és kizárólag felperes nevesal szemben folytatták le jogsértő eljárásukat, kezdeményezve ennek kapcsán rendkívüli közgyűlés összehívását és megtartását (i/1).

Kérte továbbá annak megállapítását a felperes, hogy az I., III., IV. és VI. rendű alperesek megsértették a Ptk. 76. §-ában rögzített egyenlő bánásmód követelményét, amikor csak és kizárólag felperes neve számára küldtek térítendő felszólítást közös költség fizetési hátralékának kiegyenlítése céljából, annak ismeretében, hogy felperes neve aktuális hátralékánál az adott időpontban két tulajdonostárs is lényegesen nagyobb hátralékkal rendelkezett (i/2).

Kérte annak megállapítását is, hogy az I. és II. rendű alperesek megsértették a Ptk. 76. §-ában írt egyenlő bánásmód követelményét, amikor 2012. október 20-án kizárólag felperes nevesal szemben követtek el önbíráskodást azzal, hogy személyesen megjelentek és elzárták felperes neve elől a közös locsoló kút csapját (i/3).

Kérte továbbá kötelezni az alpereseket, hogy tegyenek közzé olyan tartalmú elégtételadó nyilatkozatot, mely szerint elismerik, hogy jogsértő módon jártak el, amikor a felperes egyenlő bánásmódhoz való jogát megsértették, kizárólag vele szemben folytattak le fizetési hátralék megfizetésére vonatkozóan, valamint a közös locsoló kút használatának egyoldalú elzárása kapcsán törvénytelen és jogsértő eljárásukat. Ezért az erkölcsi kárért bocsánatot kérnek (j).

Kérte a véleménynyilvánítási szabadságának korlátozása körében (k) annak megállapítását is, hogy az alperesek megsértették a véleménynyilvánítás szabadságához való jogát azzal, hogy az előterjesztések 6. pontjában foglaltak szerint azt intézményesen kívánták korlátozni, megtiltani.

Kérte a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján a fenti jogsértések miatt az I. rendű alperest 200.000 forint, II. rendű alperest 200.000 forint, III. rendű alperest 200.000 forint, IV. rendű alperest 100.000 forint, az V. rendű alperest 100.000 forint, a VI. rendű alperest 100.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni, valamint ezen összegek után 2012. december 18-tól a kifizetésig a Ptk. 301. § (1) bekezdés szerinti késedelmi kamatok megfizetésére (l).

Keresetében előadta, hogy a közgyűlési meghívóhoz csatolt előterjesztésekben személyével kapcsolatos nevesített kijelentések róla becsület csorbítására alkalmas valótlan tény állítanak, illetve becsület csorbítására alkalmas kifejezést használnak. Az alperesek nem tartották meg az adatvédelmi rendelkezéseket az előterjesztésben, illetve a meghívóban sürgősen nevesítették, magánlevelét nyilvánosságra hozták. A 2012. október 20-i e-maile konkrétan meghatározott címzettek számára juttatta el, az alperesek jogsértése útján azonban a levél olyan személyek tudomására is jutott, akik számára azt nem kívánta megküldeni. A lakóparkban lakó egyes tulajdonosoknak címezte, azt, azonban az ott lakó bérlők és lakáshasználók is megismerték. Az I. rendű és IV. rendű alperes megakadályozták a felperes részvételével kezdeményezett rendkívüli közgyűlés összehívását, amellyel megsértették az egyenlő bánásmódhoz fűződő jogait.

Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták.

Az I. rendű alperes előadta, hogy a felperes büntetőeljárást is kezdeményezett a per tárgyában, ezeket megszüntették. Vitatta a felperes állításait, valótlanul állította a felperes, hogy részére a közös költség fizetéssel kapcsolatosan térítendő levelet küldött volna, ez a közös képviselő feladata, aki kellő szakmai tudás birtokában van abban a tekintetben, hogy mikor kell az ilyen levelet kiküldeni. A kerti csapon keresztül a közösség vizével a saját tulajdonúnak nevezett bokrait öntözte, miközben akkor nem fizetett közös költséget, a csap elzárásával megakadályozta a társasház kárára

történő jogtalan gazdagodását. A meghívót mint tulajdonostársak írták alá. Levéltitoksértést a büntető bíróság sem állapított meg. A megjelenésével kapcsolatban útiköltségként tárgyalásonként 5.000 forint útiköltség megtérítését kérte.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes felperes személyiségi jogait nem sértette meg. Mindezt a lefolytatott bizonyítási eljárás is alátámasztja. A büntető ítéletben foglalt indokolás is ezt az álláspontot erősíti meg.

A III. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett egyrészt, hogy a közgyűlési meghívó és annak mellékleteinek szerkesztésében, megírásában és sokszorosításában nem vett részt. A felperes alperesi jogellenes magatartást, joghátrány bekövetkezését, illetve az ezek közötti közvetlen okozati összefüggést nem bizonyította. A közgyűlési meghívó mellékletei a véleménynyilvánítási szabadság határait nem lépték át. A Gödöllői Járásbíróság is megállapította, hogy nem követte el levéltitok sértést. Vitatta egyes kereseti kérelmek kapcsán a bírósági hatáskört. Egy javaslat nem alkalmas a véleménynyilvánítási szabadság megsértésére.

A IV. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte, azzal védekezett, hogy a felperes által állított cselekményeket nem követte el.

Az V. rendű alperes a kereset elutasítását indítványozta. Érdemi ellenkérelmében előadta, hogy észlelte, hogy a tujasor 5 méteren hiányzik, így nem tudja kerítés funkcióját betölteni. Egyetértett a közgyűlés összehívásával, az erre irányuló kezdeményezést aláírta, a meghívó elkészítésében nem vett részt, nem volt tudomása arról, hogy a meghívó mellékletekkel lesz ellátva, illetve milyen mellékletekkel.

A VI. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a büntetőbíróság valamennyi alperes vonatkozásában felmentő ítéletet hozott. Nincs okozati összefüggés a felperes által felhívott jogszabályok és a felperes által állított állítólagos jogsérelem között. Nincs szó olyan becsmérő, gyalázkodó, vagy lealacsonyító, emberi méltóságot durván sértő megnyilvánulásról, amely indokolná a bíróság közbeavatkozását. A sérelmezett magatartási formák nem ítéltetők meg a sértett egyéni, szubjektív értékítélete alapján. A lefolytatott bizonyítás azt támasztotta alá, hogy a felperes magatartása az alperesek nélkül is kedvezőtlen megítélés alá esett, kedvezőtlen irányban azt az alperesek nem befolyásolták. A felperesről kialakult értékítélet nem lépte át a véleménynyilvánítás szabadsága által meghatározott kört.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 forintot, a II. rendű alperesnek 150.000 forintot, a III. rendű alperesnek 519.593 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 54.000 forint le nem rótt illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a jogvita eldöntésénél alkalmazott jogszabályok körében ismertette a Ptk. 339. § (1) bekezdését, a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (Társasházi tv.) 1. § (1) bekezdését, 16. §-át, 22. § (1) bekezdés b) pontját, 23. § (1), (2) bekezdését, 24. § (2) bekezdés c) pontját, 24. § (3) bekezdését, 27. § (1) bekezdését, 28. §-át, 30. § (1) bekezdéseinek lényegét. Idézte indoklásában a Ptk. 78. §-át, 81. §-át.

A felperesnek azon kereseti kérelmét, hogy az alpereseket a lakók személyiségi jogainak megóvására alkalmas adatkezelési szabályzat elkészítésére kötelezze, elutasította, mivel a bíróságnak ilyen kérdésre nem terjed ki a hatásköre (a).

Kifejtette, hogy a társasházi jogviszonyból eredő jogviták bíróság általi vizsgálatának kereteit a társasházakról szóló törvény jelöli ki. Megállapította, hogy a felperes és az alperesek között a társasház területének használatával, a bokorsor telepítésével, átültetésével kapcsolatban vita alakult ki. A közgyűlés összehívását kezdeményezők saját álláspontjukat fejtették ki, amellyel szemben állt a felperesi álláspont. A jóhírnév sértés miatti kereset kapcsán kifejtette, hogy a IV. rendű alperes a közgyűlés összehívása során nevesítette a napirendek tartalmát, amely, a Társasházi tv. általi előírás. Mivel a megvitatandó napirendi pontok egy része a felperes személyével, tevékenységével volt kapcsolatos, a napirendi pontnak a megjelölése nem volt másképpen lehetséges, mint ahogyan az történt a meghívóban, illetve az előterjesztésekben. A felperesről nem valótlan tényeket állítottak, hanem a közgyűlés elé terjesztették a saját álláspontjukat előadva az alperesek a napirendi pontonként megjelölt kérdéseket. A vitás kérdések konkretizálása, az alperesi álláspontnak az ismertetése nem jelenti a felperes személyiségi jogainak megsértését.

Mivel az alperesek a véleményüket a Társasházi tv. által szabályozott kereteken belül fejtették ki, ezért nem valósult meg jóhírnév megsértése, becsülethez fűződő jog megsértése, valamint véleménynyilvánítás szabadságához való jog megsértése sem az alperesek részéről. Az (a), (b) és (c) kereseti kérelem tekintetében ezért a keresetet elutasította.

A levéltitok sérelmével kapcsolatos kereset vonatkozásában megállapította, hogy a felperes a levelét a tulajdonosokhoz címezte, nem konkrét tulajdonosokhoz, hanem valamennyi tulajdonostárshoz. A levél a felperesnek a véleményét tartalmazta a megtartandó közgyűléssel kapcsolatban. Nem sérült a felperesnek a levéltitokhoz fűződő joga, mert a levél kézbesítése a tulajdonostársak részére történt meg. Amennyiben a tulajdonostársak nem jelentettek be lakcímváltozást a közös képviselő felé, a levélszekrényükbe történő kézbesítés akkor is szabályszerű, amennyiben a tulajdonostársak nem a lakásukban laknak, hanem azt esetlegesen bérlők rendelkezésére bocsátották (d).

Megalapozatlannak tartotta a felperes kereseti kérelmét a kerítés lebontására történő kötelezés tekintetében is (h). Kifejtette, hogy a közös tulajdonban lévő területek használatával kapcsolatos kérdések rendezése a társasház közgyűlésének a hatáskörébe tartozik a Társasházi tv. alapján. Ismertette az elsőfokú bíróság a döntésénél alkalmazott egyenlő bánásmód követelményeiről szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkvt.) 8. §-át, valamint kiemelte, hogy egyenlő bánásmód követelménye a kötelezettektől a törvény alapján azt kívánja meg, hogy tartózkodjanak, minden olyan magatartástól, amely bizonyos tulajdonságaik alapján egyes személyek, vagy személyek egyes csoportjaival szemben közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetés, megtorlás, zaklatás, vagy jogellenes elkülönítést eredményez. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem bizonyította az általa előadottak alapján az Ebkvt. 8. § szerinti védett tulajdonságát és a hátrány közötti oksági kapcsolatot, amely lehetővé tette volna a jogsérelem megállapítását (i).

A felperes indokolása szerint nem bizonyította, hogy a közgyűlés összehívásának kezdeményezése a törvényben a Társasházi tv. 35. § (2) bekezdésében foglalt előírásoknak megfelelően történt, így az egyenlő bánásmódhoz fűződő jog megsértésére alaptalanul hivatkozott. Rámutatott, hogy még a valóság bizonyítása esetében sem az egyenlő bánásmódhoz fűződő jog megsértése valósult volna meg (i/1).

A közös képviselő számára a Társasházi tv. kifejezetten előírja, hogy a közös költség tartozás esetén milyen kézbesítési szabályokat kell követnie. Nem minősül jogellenes magatartásnak az, amennyiben a rá irányadó jogszabályok alapján jár el (i/2).

A Társasházi tv. 35. § (2) bekezdése biztosítja a lehetőséget a tulajdonostársak számára a közgyűlés összehívására. Nem jelent jogellenes magatartást az alperesek részéről, amennyiben e jogosultságukkal élnek. Felperes maga sem vitatta, hogy a közös költség megfizetésére vonatkozó kötelezettségét átmenetileg szüneteltette. A közös locsolókút csapjának elzárásával kapcsolatos egyenlő bánásmód megsértésére való hivatkozás ezért nem alapos (i/3).

Nem találta jogsértőnek az alperesek javaslatát a Facebook bejegyzéssel kapcsolatban, a jogi eljárások kezdeményezésére irányuló bejelentést sem. Ez az alperesi magatartás nem eredményezte

a felperesnek a véleménynyilvánításhoz való joga korlátozását, ezért ebben a tekintetben is elutasította a keresetet (k).

A felperes nem bizonyította azt sem, hogy az alperesek azt a látszatot keltették, hogy bűncselekményt követett el, meghurcolták, megalázták, amelynek következtében a közösségi élettől visszavonult, elszigetelődött. Nem bizonyította a kárának bekövetkeztét sem, az alperesi magatartások nem sértették a felperes személyiségi jogait, ezért valamennyi keresetet elutasította (l). Osztotta azt az alperesi védekezést, mely szerint a személyiségi jogsértésektől meg kell különböztetni az ennek szintjét el nem érő, szubjektív érzéseken alapuló érdeksérelmeket. A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében kérte elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és az alperesek keresetnek megfelelő marasztalását.

A fellebbezésének indokai szerint jogalkalmazási tévedés, hogy az ügyben döntést hozó bíróság a per tárgyát képező konkrét kereseti kérelmek szerinti tényállásokat a Társasházi tv. rendelkezései szerint kezelte. Ennek folytán nem vizsgálta azt a releváns körülményt, miszerint az alperesek a Társasházi tv. eljárási szabályainak csupán formálisan, tartalmilag súlyosan egyenlőtlenül alkalmazott betartásával, lényegében joggal való visszaéléssel okoztak kárt neki, hátrányosan megkülönböztették, a történetek alapján jól láthatóan koncepciózus alapon.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem a beadványaiban pontosan megjelölt bírósági, illetve adatvédelmi biztosítási döntések, határozatok alapján jutott el a tényállás megállapításához.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság olyan jogszabályt, az Ebktv.-t alkalmazta, amelyet egyértelműen kért a jelen ügyben, mint nem releváns jogforrást kizárni. Kifejezetten megjelölte egyúttal a Ptk. hátrányos megkülönböztetése 76. §, illetve joggal való visszaélése 5. § (1), (2) bekezdéseit. Az erre vonatkozó döntés teljesen hiányzik az ítéletből, miként az is, hogy megvalósítottak-e cselekedeteikkel joggal való visszaélést, megsértve a személyiségi jogait.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárás során bizonyította, hogy az alperesek a per tárgyává tett cselekményeiket szándékosan, egyúttal kifejezetten azon célból tanúsították, hogy őt a társasház lakói előtt rossz színben, hátrányosan tüntessék fel, hogy vélt sérelmeik miatt bosszúból kiszerekesszék, céltáblaként jelöljék meg, megalázzák, ellehetetlenítsék a lakóközösség és tulajdonostársai előtt, ezáltal súlyosan diszkriminálják, nem biztosítva az érdemi jogvédelmet. Az alperesi cselekmények egyetlen esetben sem álltak arányban a felperesi cselekményekkel.

Érthetetlen az is, hogy milyen alapon utasította el a keresetet a bíróság arra hivatkozással, hogy a károsodás nem bizonyított. Az alperesek által számára okozott joghátrány, illetve okozott kárt megfelelő részletességgel körülírta és megjelölte. Hivatkozott a 2017. október 23-i előkészítő iratában foglaltakra. Utalt arra, hogy a felperes sérelemdíj iránt terjesztett elő keresetet, erre a kártérítési igénytel kapcsolatos fogalomrendszer nem alkalmazható.

Kifogásolta, hogy nem vizsgálta az elsőfokú bíróság azt sem, hogy a konkrét esetben vajon valóban a közös tulajdon tárgyainak birtoklása és használata kapcsán rendelkeztek-e vagy ezzel éppen ellentétesen, a saját tulajdona használatában korlátozták jogsértő módon a felperest. Nem vizsgálta azt sem, hogy az álláspontja szerint jogsértő közgyűlési döntések vajon valóban minden tekintetben közös tulajdont érintettek-e. Hangsúlyozta, hogy nem létezik olyan jogszabályi előírás, amely kizárná a hatékony személyiségi jogi jog igényérvényesítést, a felperes által előterjesztett kereseti kérelmek által csupán azon az alapon, hogy ezen sérelmek orvoslására elsősorban a közgyűlési határozatok bíróság előtt történő felülvizsgálata szolgálhat.

A tényállás tekintetében külön kifogásolta annak vizsgálatának mellőzését, hogy a felperes

valójában pontosan milyen tág kör számára juttatta el ténylegesen a 2012. október 20. napjával kelt „Tisztelt Tulajdonostársak” címzésű levelét. Az ezzel kapcsolatos felperesi előadást figyelmen kívül hagyta és megalapozatlan megállapítást tett.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy mi indokolhatta a közös költség követelés miatt jelzáloggal való megterheléssel kapcsolatos, az általa előterjesztett kereseti kérelemben sérelmezett kifejezetten egyoldalú és indokolatlan hátrányos felperesi megkülönböztetést. Arra ugyanis bizonyosan nem ad felhatalmazást a Társasházi tv., hogy ezt a jogintézményt megtorló jelleggel alkalmazzák. Adatvédelmi szempontból is súlyosan jogsértő módon került sor ennek az intézkedésnek az alkalmazására. A perben igazolta, hogy kifejezetten megtiltotta ezen magánlevele felhasználását a keresetében sérelmezett célra.

Kiemelte, hogy az általa sérelmezett közgyűlések összehívása során összeállított dokumentumok tartalma nyilvánvalóan jogsértő volt, tekintettel az adatvédelmi, illetve személyiségi jogi garanciális korlátokat rögzítő hatályos jogszabályok és a kialakult bírói adatvédelmi biztosi gyakorlat tartalmára. Teljesen hiányzik az elsőfokú ítéletből az ezzel kapcsolatos, indokolt szabályszerű döntés. Ez mutatható volt rá arra, hogy valójában jelentősen túlterjeszkedett a hatáskörén a közös képviselő, a közgyűlés összehívása és a határozatainak előkészítése során. Ezt a körülményt azonban az első fokon eljáró bíróság döntése során nem látta fontosnak megvizsgálni. A csatolt adatvédelmi döntésekre figyelemmel nem felel meg a valóságnak az, hogy a napirendi pontnak a megjelölése másképp nem volt lehetséges, mint ahogyan az a meghívóban, illetve az előterjesztésekben történt. A jogszerű eljárás az lett volna, ha azt írják, hogy az egyik tulajdonostárs, amikor rá hivatkoznak. Ebben a körben adatvédelmi biztosi hivatkozást is tett a felperes.

Megalapozatlannak tartotta azt a következtetést is, hogy nem valótlan tényeket állítottak, hanem csak a saját álláspontjukat terjesztették a közgyűlés elé. Az elsőfokú bíróság nem fejtette ki, hogy milyen Társasházi tv. által szabályozott rend szerint szerkesztették, nevesítették, illetve fejtették ki az alperesek álláspontjaikat a kifogásolt dokumentumokban. A per során ezzel szemben bizonyította, hogy az alperesek róla való konkrét és valótlan tényeket állítottak. Sérelmezte, hogy a valóság bizonyításra egyáltalán nem került sor az elsőfokú eljárás során. Az alperesek meg sem próbálták bizonyítani állításaikat.

A közös locsolókút elzárásával összefüggésben kiemelte, hogy irreleváns, hogy ekkor a közös költség fizetésére vonatkozó kötelezettségét átmenetileg szüneteltette, ilyen szankció ugyanis a közös költség nem fizetése miatt nem alkalmazható, különösen egy közös költség fizetés elmaradása esetén. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és értékelte, hogy volt-e bármilyen jogosultsága az alpereseknek ilyen cselekmény elkövetésére. Nem vizsgálta azt sem, hogy milyen alternatívákkal léphetett volna fel a társasház bármelyik tulajdonosa vagy tisztségviselője ebben az esetben.

A véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos elsőfokú bírósági indokolást is jogsértőnek tartotta. A cselekmények elkövetésekor hatályban volt jogszabályok figyelembe vétele mellett ilyen előterjesztés elő sem lett volna terjeszthető, jogszerűen pedig ilyen tartalmú döntés nyilvánvalóan nem is hozható meg, ezért nem lehet kérdés az sem, hogy mennyiben sértette meg a fenti tartalmú előterjesztés a véleménynyilvánításhoz való személyiségi jogát.

Hivatkozott arra is, hogy a kereseti kérelmét, ami az adatkezelési szabályzat elkészítésére vonatkozott, az elsőfokú bíróság félreértelmezte. Az elsőfokú bíróság nem az általa megjelölt vonatkozó konkrét anyagi jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, amennyiben ugyanis ezt tette volna az egyetlen ezen konkrétan személyes adattal történt visszaélések kapcsán kialakult jogsértő helyzet kezelésére vonatkozó lehetséges megoldásként a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint kötelezhette volna az alpereseket, hogy ezen adatkezelési szabályzatot elégtétel jogcímén készítsék elő és el a jogsértők költségén. Ebben a körben hivatkozott elsődlegesen arra, hogy vagylagosan helyezze hatályon kívül az első fokon megszületett döntést a másodfokú bíróság, vagy pedig a kereseti kérelemnek helyt adva, jogerős ítéletében elégtételadás címén kötelezze adatkezelési szabályzat elkészítésére az alpereseket. A további kereseti kérelmek kapcsán

elsődlegesen a keresetével egyezően az ítélet megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését indítványozta.

Fellebbezés kiegészítésében vitatta az alperesek javára megállapított perköltségre vonatkozó rendelkezéseket. Az I. rendű alperes körében arra hivatkozott, hogy extra autóhasználattal kapcsolatos igénye nem merülhetett fel, mivel az I. rendű alperes Budapesten dolgozik. A II. rendű alperes az általa előterjesztett perköltség igényt nem támasztotta alá, ilyen mértékű érdemi szakmai tevékenységet a II. rendű alperes a benyújtásra került iratokban foglaltak alapján nem végzett. A III. rendű alperesnek sem merülhetett fel extra költségigénye, rendszeresen látta őt közlekedni Budapest felé az autópályán, rendszeresen jár III. rendű alperes Budapestre dolgozni, így a költségelszámolása sem igazolt. Harmadlagosan ezért kérte a perköltségek vonatkozásában azok elutasítását és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés alapján meghatározott ügyvédi munkadíj megállapítást. Hivatkozott arra is, hogy az eljárási illetéket feleslegesen róta le.

Az I. rendű, II. rendű, III. rendű, VI. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés - a perköltség tekintetében - kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárására irányadó lényeges szabálysértést nem vétett, ezért nem volt szükség a Pp. 252. § (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az indokolási kötelezettségének eleget tett [Pp. 221. § (1) bekezdés], a tényállás, az alkalmazott jogszabályok, a döntés indokai megismerhetőek, és a döntés érdemi felülbírálatra alkalmas.

Az elsőfokú bíróság a releváns körben állapította meg az ítéleti tényállást, függetlenül attól, hogy a per tárgya személyiségi jog megsértése volt, széles körben a Társasházi tv. rendelkezéseire is hivatkozott. A tényállás kisebb hiányosságai kiküszöbölhetőek voltak, és a megfelelő jogi következtetések levonásának sem volt akadálya, mivel a szükséges körben az elsőfokú bíróság túlnyomórészt tisztázta a tényállást.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás annyiban pontosításra szorul, hogy a IV. rendű alperes közös képviselő, nem volt tulajdonostárs. Mivel a kereset tárgyát képezte, ki kell továbbá egészíteni a tényállást a csatolt iratok (meghívók) és nyilatkozatok alapján azzal is, hogy nemcsak a 2012. december 3-i előterjesztés alapján kiküldött meghívó, hanem a későbbi megismételt, közgyűlésekre vonatkozó, a január 8-án, január 18-án kelt meghívók mellékleteként is kiküldte a IV. rendű alperes a felperes 2012. október 20-i levelét, illetve a per tárgyát képező előterjesztést. Ezek az ítélet keresetet ismertető részében is megjelölt közgyűlési meghívók részben ugyanazt a napirendet tartalmazták, megismételt közgyűlésekre vonatkoztak, a megítélésüket az elsőfokú bíróság helyesen tekintette azonosnak, ezért ez a hiányosság a jogvita érdemi elbírálására nem hatott ki. A február 4-i meghívó folytatólagosan tartott közgyűlésre vonatkozott, azonos napirendi pontokkal. A Gödöllői Járásbíróság 3.B.258/2015/33. számú büntető bírósági ítélete (68. sorszám alatt) alapján továbbá azzal is ki kellett egészíteni a levéltitok körében, hogy a „Tisztelt Tulajdonostársak!” címzésű 2012. október 20-i levelét a felperes ismeretlen számú tulajdonostársnak küldte meg, közölte az I., II., III., V., és VI. rendű alpereseknek.

Az így kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és részben annak indokaival is. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A keresetet a 2017. október 23-i előkészítő iratban foglalt keresetpontosítás alapján kellett felülbírálni, ezért az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a kereseti kérelmekben

értévesített jogok teljesítésének feltételei fennálltak-e vagy sem. Az ezen túlterjeszkedő fellebbezési hivatkozások nem foghattak helyt.

A felperes személyiségi jogi alapon terjesztette elő a keresetét, ezért a kereseti kérelmeket ezen az alapon kellett vizsgálni. A felperes a kereseti kérelmet, az értévesített jogot határozza meg a keresetében, valamint az azt megalapozó tényeket adja elő, a jogszabályok alkalmazását azonban nem korlátozhatja. Az Ebktv. 1. §-a szerinti egyenlő bánásmód követelményének megsértése és a Ptk. 76. § szerinti egyenlő bánásmód követelményének megsértése (hátrányos megkülönböztetés) azonos személyiségi jogsértő magatartások. Az Ebktv. 2. § értelmében az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó, külön jogszabályokban meghatározott rendelkezéseket e törvény rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. Alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmetől eltérően alkalmazta az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére az Ebktv. rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a jelen ügyben is alkalmazni kell az Ebktv. 8. §-át, a felperes pedig semmilyen Ebktv. 8. §-ában foglalt védett tulajdonságot nem valószínűsített, amivel összefüggésben hátrány érte volna. Az egyenlő bánásmód megsértése körében sérelmezett alperesi cselekményekre, a meghívókra, előterjesztésekre, közgyűlés összehívására, közös költség felszólító levélre, közös kút elzárására a tulajdonostársi, illetve társasházi jogviszonyokkal összefüggően az Ebktv. 4. §, 5. §, 6. § alapján az egyenlő bánásmód követelménye nem terjed ki. Ennélfogva már ez okból el kellett utasítani valamennyi egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos személyiségi jogi igényeket (b, i, j keresetek). A társasházi tulajdonosok közötti ilyen jogviták során keletkező sérelmek, jogsértés esetén más polgári jogviszonyokból fakadó igények útján orvosolhatóak, nem az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére hivatkozással.

A másodfokú bíróság továbbá a megállapított tényállás a becsatolt meghívók, előterjesztések, és a felperesi levél alapján arra tudott következtetést levonni, hogy a tulajdonostársak között valódi vitás helyzetek álltak fenn, amelyet a társasházi közgyűlés összehívásával, annak kezdeményezésével, az előterjesztésben foglalt álláspontjuk, valamint a felperesi álláspontot ismertető, tulajdonostársaknak írt levél megküldésével arra alkalmas módon kíséreltek meg orvosolni az alperesek. Nem állapítható meg a Társasházi tv. formai betartása mellett a tulajdonostársi, közös képviselői jogok visszaélészerű gyakorlása [Ptk. 5. § (2) bekezdése], koncepciózus eljárás a közgyűlés összehívása körében és az sem, hogy ez személyiségi jogsértést eredményezett volna a felperes sérelmére. A felperes továbbá nem vitásan átmenetileg szüneteltette a közös költség fizetését. A közös költség tartozás miatti felhívásból, a közös locsolókút elzárásából - függetlenül annak jogszerűségétől vagy jogszerűtlenségéből - sem lehet ilyen következtetéseket levonni. Nem volt ezért annak jelentősége a személyiségi jogsértés szempontjából, hogy a kút elzárás a jogszerű, vagy jogszerűtlen szankció-e, illetve volt-e másnak is hasonló nagyságú közös költség tartozása.

A másodfokú bíróság ezen túlmenően az egyes kereseti kérelmek tekintetében az alábbiakat emeli ki.

Ad a), d): Az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja alapján az adatkezelési szabályzat létrehozására irányuló keresetét. A minden tulajdonostársra kiterjedő adatkezelési szabályzat elfogadása, kamera telepítése esetén - a Társasházi tv. 25. §-ának rendelkezéseire is figyelemmel - közgyűlési hatáskörbe tartozik, a személyiségi jogokat, személyes adatokhoz való jogot pedig szabályzattól függetlenül tiszteletben kell tartani. Egyes tulajdonostársakkal szemben személyiségi jogsértési szankcióként minden tulajdonostársra kiterjedő

adatkezelési szabályzat elkészítése, elfogadásának kezdeményezése személyiségi jogsértés miatti szankcióként nem kérhető, és esetleges jogsértés esetén a sérelmes helyzet megszüntetésére és elégtételadásra sem alkalmas. A Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja szerinti kereset körében egyebekben Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerinti elégtétel adás iránti kérelem nem vizsgálható. A kialakult konfliktus során épített kerítés lebontása a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja alapján személyiségi jogi szankcióként szintén nem kérhető. A felperes ezen kereseti kérelméhez a megjelölt, perben vizsgálható személyiségi jogsértések (jóhírnév, becsület, véleménynyilvánításhoz való jog, egyenlő bánásmód követelménye) nem kapcsolhatóak, így azok jogkövetkezménye sem lehet.

Ad b): Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felek között vita alakult ki a társasház területének használatával, bokorsor telepítésével, átültetésével kapcsolatban és helyesen következtetett arra, hogy a felperes által kifogásolt részletek az alperesek vitában kialakított álláspontjának, véleményének tekinthetőek. Nem annak volt azonban jelentősége a jóhírnév sérelmével kapcsolatos kereset kapcsán, hogy a Társasházi tv. lehetővé teszi a közgyűlés összehívásának kezdeményezését, illetve a vélemény kifejtését.

A vitatott közléseket a Ptk. 76. § és 78. § alapján, a jóhírnév és a becsület megsértése körében abból a szempontból kellett értékelni, hogy az adott társasházi közegben, a meghívóban foglaltak, illetve az ahhoz mellékelte előterjesztés tartalma valótlan vagy valós tényeket hamis színben feltüntető sértő tényállítások, vagy kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó vélemények-e.

A társasházi élet vitái a mikroközösségi élet helyi közügyeinek részei. Azt is vizsgálni kellett ezért, hogy a tulajdonostársnak el kell-e viselnie ezeket a megnyilvánulásokat a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban is kiemelt szerephez jutó véleménynyilvánítás szabadságára figyelemmel. A véleményeket - helyességüktől, vagy helytelenségüktől függetlenül - védi a véleménynyilvánítás szabadsága, ezért azon az alapon nincs helye jogsértés megállapításának a vitában elfoglalt álláspont kifejtése körében, hogy valamely fél a jogi helyzetet esetleg tévesen ítéli meg {7/2014. (III. 7.) AB határozat [17], [49], [50]}.

A fellebbező ennél fogva alaptalanul hivatkozott arra, hogy vizsgálni kellene, hogy a döntések köztulajdont érintettek-e vagy sem, illetve ennek használatában korlátozták-e az alperesek a felperest. Nem volt továbbá szükség a felperes által kifogásolt valóság bizonyítására sem a vitatott közlések kapcsán.

A felperes által kifogásolt részletek a meghívóban, előterjesztésekben, mellékleteiben szerepeltek, amelyek lényegében vitára bocsátott megállapításokat és javaslatokat tartalmaztak. Ezt a jelleget erősíti az is, hogy mellékeltek a felperes 2012. október 20-i levelét is a meghívóhoz, amely az előterjesztésektől eltérő álláspontokat tükrözött. A keresetlevélben is kifogásolt részletek elsősorban azzal a vitatott körülménnyel álltak összefüggésben, hogy a leválasztott rész használatáról, illetve az átültetett bokrokról ki hogyan jogosult rendelkezni, mi minősül közös tulajdonnak, mi magán tulajdonnak. Az előterjesztésekben megjelenik a parkolóhellyel kapcsolatos megállapítás, valamint a vízelvezető betonlapjainak eltávolításával kapcsolatos kérdésfelvetés is. Ezen kérdések eltérő megítélése, ebből fakadóan a felperesi cselekmények eltérő értékelése, eltérő jogi véleményekre és a keresetlevélben sérelmezett következtetésekre vezettek (előzetes egyeztetés nélküli eltávolítás, osztatlan közös tulajdonra telepítéssel közös tulajdon ráutaló magatartással történő elismerése, önkényes területfoglalás). Az ilyen vélemények helyessége jóhírnév sértés, becsületsértés iránti perben nem vizsgálható a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban foglaltakra is figyelemmel. A parkolóhely kapcsán a felperest nem nevesítik, az előterjesztés a jogosultságok értékelésére

vonatkozó véleményt tartalmaz. A vízelvezető árok betonlapjainak felszedése nem volt vitatott. A felperes a keresetleveléből kitűnően a közlést úgy értékelte, hogy az általa rendbe hozott kertrészéről a betonlapok kiszedését abban a hamis színben tüntetik fel, mintha azt saját vagyona gyarapítására használta volna. Ezzel kapcsolatosan az előterjesztők még határozati javaslatot sem fogalmaztak meg, a felperes által hivatkozott való tény hamis színben feltűntetését nem kelti az előterjesztés.

Mindezekre tekintettel a felperes által kifogásolt részletek értékelést tartalmazó vélemények, jogi álláspontból levont következtetések, amelyek társasházi vita részét képezik. Az előterjesztés megfogalmazásai kifejezőmódjukban sem indokolatlanul bántóak. A Ptk. 76. § és 78. § szerinti jóhírnévhez, becsülethez való jog megsértése megállapításának ez okból nem volt helye. Az alperesek alappal hivatkoztak arra, hogy a közlések a véleménynyilvánítás megengedett határait nem lépték át, a társasházi ügyek megvitatás érdekében a felperesnek, mint érintett tulajdonosnak az ilyen felvetéseket el kell viselnie.

Ad c): A felperes alaptalanul sérelmezte az előterjesztések kapcsán a személyes adatainak megjelenítését. Az általa hivatkozott állásfoglalások sem zárják ki az előterjesztésekben minden esetben a tulajdonostársak megnevezésének jogszerűségét, csak ha a személyes adatokat szükségtelenül kezelik. A meghívók nem jelölik meg a felperes személyét. A Társasházi tv. 34. § (2) bekezdése értelmében a meghívóhoz mellékelni kell a szavazásra előterjesztett napirendre vonatkozó írásos előterjesztéseket. Az előterjesztések közül, ahol a felperes neve szerepel, a sérelmezett 2. napirendi pont a felperes által konkrétan megbontott bokorsorra vonatkozik, a felperes megnevezése az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján az előterjesztés megvitatása és a döntéshozatal, társasházi joggyakorlás érdekében szükséges, és arányos személyes adatkezelésnek minősül. A sérelmezett 3. napirendi pontban a felperest nem nevezik meg. A 6. napirendi pont szintén a felperes cselekményével, a Facebook közösség létrehozásával kapcsolatos, a 8. napirendi pont pedig a felperestől való felvilágosítás kérésre irányul. Helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes megnevezése az előterjesztésekben nem jelentett jogellenes adatkezelést.

Ad d): Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonította a levéltitok megsértésével összefüggésben jelentőséget annak, hogy a kérdéses, 2012. október 20-i levelet a felperes „Tisztelt Tulajdonostársak” címmel írta. Annak tárgya a felperes tulajdonostársakra tartozó véleménye volt egyes társasházi kérdésekben, magántitokként értékelhető elemet nem tartalmazott. A büntetőítélet alapján az is megállapítható volt, hogy a levelet egyebek között az alperesi tulajdonostársak és ismeretlen számú tulajdonostárs is megkapta, amelyből aggálytalan következtetés volt levonható egyrészt arra, hogy az alperesi tulajdonostársak azt nem harmadik személytől szereztek meg, másrészt azt valamennyi tulajdonostársnak címezte a felperes. A felperes maga sem állította, hogy a tulajdonostársaknak valamely szempontok szerint körülhatárolt része volt csak címzett, a tényleges eljuttatás külön vizsgálata szükségtelen volt. Abból, hogy esetlegesen a meghívókat és előterjesztéseket, közte az október 20-i felperesi levelet tartalmazó küldeményeket bérlők is átvehették, nem következett a Ptk. 81. § (1) bekezdése szerinti levéltitokhoz való jog megsértése. A meghívók címzettjei ugyanis a tulajdonostársak voltak. A meghívó és annak mellékleteként elküldött levél címzettjei ezért ugyanúgy az eredeti levél címzettjei, tulajdonostársi körében maradtak. A felperes utólagos tiltakozása a tulajdonostárs címzetteknek ismét elküldött levele kapcsán, a levéltitokhoz való jog megsértése tekintetében nem értékelhető.

Ad a), d), e), f), g), h), j), l): Megállapítható személyiségi jogsértés hiányában a jogsértés felperes

által kért Ptk. 84. § (1) bekezdés b), c), d), e) pontja szerinti szankciói, közte az eltiltás, elégtétel adás, sérelmes állapot megszüntetése, nem vagyoni kártérítés iránti igény sem érvényesíthető.

Ad k): A véleménynyilvánítás szabadságához való jogának megsértésére, mint személyiségi jogsértésre is alaptalanul hivatkozott a felperes. Az ezzel kapcsolatos előterjesztési javaslat legfeljebb a véleménynyilvánítási szabadsághoz való alapjog sérelmének veszélyével járhat, ezen keresztül bekövetkezett személyiségi jogsérelmet azonban nem valósít meg.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a per főtárgya tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A perköltségre vonatkozó rendelkezések vonatkozásában a felperes harmadlagos fellebbezési kérelme részben alapos volt az alábbiak szerint.

A II. rendű alperes jogi képviselő útján járt el, megbízási szerződés alapján kívánt ügyvédi munkadíjat érvényesíteni. A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbező azon álláspontjával, hogy az igényelt és az elsőfokú bíróság által megállapított 150.000 forint nem igazolt és eltúlzott az elvégzett munkához képest. Megbízási díjmegállapodás, annak teljesítésére utaló igazolás az iratok között nem volt fellelhető, a II. rendű alperesi képviselő egy rövid érdemi nyilatkozatot tett. A pertárgyértéket a meg nem határozható értékű kereseti kérelmekre figyelemmel 600.000 forint figyelembe vételével kellett számolni, erre figyelemmel is eltúlzott a 150.000 forint. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség tekintetében részben megváltoztatva a felperes által a II. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján és a 4/A. §-a alapján 30.000 forint + áfára mérsékelte.

A III. rendű alperes 2015. november 12-től jogi képviselővel járt el. Az ezt megelőző tárgyalási jelenlétére tekintettel a Pp. 75. § (1), (3) bekezdése alapján még felszámíthatott a személyes megjelenéssel útiköltségeként 9.707 forintot. A III. rendű alperes lakóhelye eltért a tárgyalás helyétől, az esetleges, valamilyen rendszerességű, Budapestre közlekedés nem zárta ki, hogy a tárgyalási időpontban a tárgyalás miatt kellett felutaznia. Ezt követően azonban már nem személyesen járt el, ezért a Pp. 75. § (3) bekezdésére figyelemmel a tárgyaláson történő személyes megjelenésével útiköltséget nem igényelhetett perköltséggént.

Az igényelt 1.735 forint postaköltség a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján szintén elfogadható volt a perbeli védekezéssel összefüggő indokolt perköltséggént.

A III. rendű alperesi ügyvédi munkadíj igényét megállapodásra alapítva kérte megállapítani. A megállapodásban szereplő, megbízás elfogadásával az elsőfokú eljárás vonatkozásában járó 60.000 forint a részfeladatok ellátásáért felszámítható díjakra és a pertárgyértékre is figyelemmel eltúlzott, volt, ugyanakkor a tárgyalások nagy száma és az eljárás időtartama jelentősebb munkamennyiséget vett igénybe. A másodfokú bíróság ennél fogva a R. 2. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíjat a (2) bekezdés alapján 60.000 forinttal mérsékelte és az ügyvédi munkadíj igényből 310.000 forintot fogadott el. Mindezekre tekintettel a III. rendű alperes tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság a perköltségre vonatkozó rendelkezést részben megváltoztatta és a felperes által fizetendő perköltséget 321.300 forintra mérsékelte.

Az I. rendű alperes személyesen járt el, és jelent meg a tárgyalásokon, az általa igényelt útiköltség a tárgyaláson való jelenlétével összefüggően a Pp. 75. § (1), (3) bekezdés alapján indokolható perköltség volt. A lakóhelye a tárgyalás helyétől eltérő helysége van, a munkavégzés helye közömbös. E tekintetben a másodfokú bíróság a perköltségre vonatkozó rendelkezéssel is egyetértett.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja értelmében a személyiségi jogi perekben a felet illetékfeljegyzési jog illeti meg. A felperes beadványaiban hivatkozott 54.000 forint illeték lerovására, amely az eljárás azon szakaszában feleslegesen lerótt kereseti illetéknek minősült. Az illeték tényleges megfizetésére vonatkozó igazolás azonban az elsőfokú iratok között nem volt fellelhető, az illetékként esetlegesen fizetett összeg illetékszámára történő beérkezése, az előzetes illetéklerovás nem bizonyított. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság illetékre vonatkozó rendelkezését nem érintette. Amennyiben a felperes igazolja a kereseti illeték előzetes megfizetését, és az ítélet szerinti illetéket is megfizette, az Itv. 80. §, 81. § alapján a feleslegesen lerótt illeték visszatérítése iránt terjeszthet elő kérelmet.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet a perköltség tekintetében részben megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A fellebbezés a per főtárgya tekintetében nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest másodfokú perköltség megfizetésére. Az I. rendű alperes másodfokú perköltséget nem igényelt, a II. rendű alperes jogi képviselője nyilatkozatának terjedelmére és tartalmára figyelemmel a II. rendű alperes részére a R. 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5), (6) bekezdése, és 4/A. §-a alapján 5.000 forint + áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. A III. rendű alperes jogi képviselővel járt el, a másodfokú eljárásban azonban a jogi képviselő nyilatkozatot nem tett, részére a bíróság másodfokú perköltséget ezért nem állapított meg. A IV., V. rendű alperesek a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tettek, a VI. rendű alperes személyesen járt el, azonban a Pp. 75. § (1), (3) bekezdése alapján elismerhető perköltséget nem igazolt, ezért részükre a másodfokú bíróság másodfokú perköltséget nem állapított meg.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2018. július 6.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s. k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s. k.
bíró